

महात्मानं गन्धर्वसुरसोऽपम् । राजोपरिचरेतेषां नास
तर्थाथ विद्युतम् । पुरोपवाहिनीं तस्य नदीं शुक्तिमतीं
गिरिः । अरौत्सीञ्चेतनायुक्तः कामात् कोलाहलः किल ।
गिरिं कोलाहलं तन्तु पदा वसुरताडयत् । निष्क्राम
ततस्तेन प्रहारविवरेण सा । तस्यां नद्यामजनयम्भिधनं
पर्वतः स्वयम् । तस्माद्विमोक्षणात् प्रोता नदी राज्ञे न्यवे-
दयत् । यः पुमानभवत्तत्तत् स राजर्षिसत्तमः । वसुवसु-
पुद्गले सेनापतिमरिन्दमः । चकार पत्नीं कन्यान्तु तथा
ता गिरिकां नृपः । [ऊर्ध्वभवे ।

उपरितयं लि० उपरि भवः अल् लट् च स्त्रियां ङीप् ।
उपरिमर्त्यं अव्य० वेदे वा० अव्ययी० । मर्त्यस्योपरीत्यर्थे
“अकोदेवमुपरिमर्त्यं कधि” ऋ० ८, १८, १२, “उपरि
मर्त्यं मर्त्यानामुपरि” इति भा० । लोके तु वा ईत० ।
मर्त्यापरीत्येव । अतएव “तदुपर्यपि वादवरायणः”
शा० सू० । “आकोपरिपातकन्तु” नै० इत्यादौ वा
बलीसमासप्रयोगः ।

उपरिमेखलं उ० उपरि ऊर्ध्वं मेखला यस्य । गोत्वप्रवर्गं के
अभिभेदे ततः गोत्वाच्च ईज् औपरिमेखलि तन्नोत्वे पुंस्त्री
बहुषु तु अस्त्रियाम् यस्मादि० तस्य लुक् । उपरिमेखलाः
उपरिवृहती स्त्री वैदिके वृहतीच्छन्दोभेदे “वर्धयं वृहती
हतीयो दादयकः । आद्यत्वे तु प्रस्तावृहती द्वितीयश्च-
त्राङ्कुसारिणी उपरिवृहती स्त्र्यप्येषा वा अन्त्यच्छेदुप-
रिवावृहती” सर्वाङ्कुमारिका० ५ अ० । एवमुपरिवावृ-
हतीत्यपि वैदिके वृहतीच्छन्दोभेदे ।

उपरिष्ठात् अव्य० ऊर्ध्वनि० रिष्ठात् उपदेशश्च । उपरि-
न्दस्यार्थे “उपरिष्ठादाव्यस्याभिचारयति” यत० ब्रा० १,
६, १, २१, “पुरुष उपरिष्ठात् पशूनतिवति” १२, १, ६, ८,
“तस्योपरिष्ठाद् वृक्षस्य बलाका संन्यतोयत” भा० व०
२० ५ अ० क्षिप्रस्योपरिष्ठादुभयतः कूर्चः” सुश्रु० ।

उपरिसदृशं उ० उपरि सीदति सद-किप् । राजस्त्रययज्ञे सो-
मनेहके द्रुवस्त्रनामके ईदेवभेदे । “सोमनेत्वेभ्यो देवेभ्य
उपरिसदृशो द्रुवस्त्रज्ञः स्वाहा” “ये देवा सोमनेत्वा उपरि-
सदो द्रुवस्त्रनेभ्यः स्वाहा” यजु० ८, ३५, ३६ । २ ऊर्ध्वस्ये लि०

उपरिसदृशं न० उपरि सदं सदनस्यपेयनम् सद-भावे वा०
यत् । ऊर्ध्वपेयने अन्तरिक्षोपेयने “उपरिसदं वा
एष जयति योजयन्नरित्यक्षसदम्” यत० ब्रा० २, १,
२२, उपरिसदम् अन्तरिक्षसदमाकाशे उपपेयनम्” भा० ।

उपरीतकं उ० “एकपादमूरो जत्वा द्वितीयं स्त्र्यसंस्थितम् ।

नारीं कामयते कामी बन्धः स्यादुपरीतकः” रतिम० उक्ते
शृङ्गारबन्धभेदे

उपरुद्धं लि० उप+रुध+क्त । १ निरुद्धे २ आहते च “अलघुवि-
लम्बिपयोधरोपरुद्धाः” माघः “उपरुद्धाः निरुद्धा आहताश्च”
मल्लि० १ प्रतिरुद्धे च । “दृत्तं हि राज्ञामुपरुद्धदत्तम्”
रघुः ४ मूलादिवेगयुक्ते च ।

उपरूपकं न० उपगतं रूपकं दृश्यकाव्यम् सादृश्येन अत्या० स० ।
नाटकभेदे तद्भेदाश्च अष्टादश यथाह सा० द० “नाटिका
लोटकं गोपी सट्टकं नाट्यरासकम् । प्रस्थानोक्तायका-
व्यानि प्रेङ्खणं रासकं तथा । संलापकं श्रीगदितं शिल्पकञ्च
विलासिका । दुर्मल्लिका प्रकरणी हर्ल्लोशी भाणिकेति च”
अष्टादश प्राङ्गुरूपरूपकाणि मनीषिणः । विना विशेषं
सर्वेषां लक्ष्यं नाटकवन्मतम्” तल्लक्षणाणि तत्तच्छब्दे वक्ष्यन्ते

उपरोधपु० उप+रुध+चञ् । १ आवरणे “शरत्प्रवृत्ताम्बुधरोप-
रोधम्” रघुः । २ प्रतिबन्धे च “अन्येषामपि भैक्षोपजी-
विनां दृष्ट्युपरोधं करोमि” भा० आ० ३ अ० । “तपोधन
निवासिनामुपरोधो मा भूत्” शकु० ३ अ० उरोधे च । भावे
ल्युट् उपरोधवमस्युक्तार्थेषु न० ।

उपरोधकं न० उप+रुध+खुल् । १ आसृष्टे शब्दरत्ना० ।
२ उपरोधकर्त्तरि ३ आवरके ४ प्रतिबन्धके ५ अन्तरोधकर्त्त-
रि च लि० स्त्रियां टाप् अत इत्वम् ।

उपलं उ० उप+ल-आदाने क उपलीयते गिरिरश्मिन्
वा ली वा० ड, पल-गतौ अच् पलः श्योः शिवस्य पलः
बोधक इत्यपरे । १ पाषाणे “रेवां द्रव्यस्युपलविषमे विन्ध्य-
पादे विशीर्णाम्” मेघ० “परिवृष्टं यतप्रीतिं सचक्राः
समुद्धोपलाः” भा० व० २८ २ अ० २ बालकायाम् “भिमसुपल-
प्रक्षिणो नना” ऋ० ८, ११२, २ । “उपलेषु बालुकास्तु
प्रक्षिणन्ति” भा० १२ त्रमाते मेदि० “बलवार्पितासितमङ्गो-
पलप्रभाः “शुकाङ्गनीलोपलनिर्मितानाम्” “नीलोपल-
सूतविचित्रधातुः” माघः “मध्यमोपलनिभे लसद्गौ”
किरा० । ४ शर्करायां स्त्री । उपराति वारि रा-दाने
क वा रस्य लः । ५ मेघे निरु० । लताभावे उपरोऽपि मेघे

उपलक्षकं लि० उप+लक्ष-खुल् । १ उद्भावे “मेधाशी वाक्-
पटुः प्राज्ञः परचित्तोपलक्षकः । धीरो यथेक्षतादी च
एष दूतो विधीयते” नीतिः उपादानलक्षणाया स्वस्वेतर
बोधके २ शब्दे च यथा काकेभ्योरक्ष्यतामक्षमित्यादौ काक-
शब्दः उपधातकत्वेन काकतद्भिरबोधकत्वान् उपलक्षकः ।

उपलक्षणं न० उपलक्ष्यते स्वस्वेतरज्ञानेन उप+लक्ष-करणे